

تأثیر نوع ریزномونه در القای بافت جنین زای چهار گونه کاج (Pinus L.)

الله ناصری (۱)، سیامک کلانتری (۲)، روح انگیز نادری (۳)

۱، ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار، دانشیار گروه علوم باستانی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

در این تحقیق، با استفاده از سه ریزnomone جنین زایشی بالغ، قطعات هیپوکتیل (ساقه چه) و کوتیلدون (لپه جنینی) گیاهچه‌های جوان، مقدار القای بافت جنین زا در چهار گونه *P. sylvestris* *P. radiata* *P. nigra* *Pinus brutia* قرار گرفت. القای بافت جنین زا در محیط کشت DCR و با استفاده از تنظیم کننده‌های رشد BA و ۲,4-D انجام شد. بافت جنین زا ۴۰ روز پس از کشت اولیه اندازه گیری شد. پس از کشت قطعات ۱۰ میلی‌متری انواع ریزnomone‌ها درون پتری دیش حاوی محیط کشت جامد، پتری‌ها با پارافیلم بسته شده و در دمای ۲۵°C در شرایط تاریکی نگه داری شدند. پس از دو هفته اولین نشانه‌های القای بافت جنین زا مشاهده شد. اثر نوع ریزnomone و گونه بر مقدار القای بافت جنین زا معنی دار بوده و بیشترین مقدار القای بافت جنین زا صرف نظر از نوع ریزnomone در گونه *P. brutia* و کمترین مقدار در گونه *P. sylvestris* مشاهده شد. همچنین بیشترین مقدار القای بافت جنین زا با استفاده از ریزnomone کوتیلدون حاصل گردید.

واژه‌های کلیدی: بافت جنین زا، جنین زایشی بالغ، ریزnomone، محیط کشت و کاج

مقدمه:

از دیاد سوزنی برگان از طریق روش‌های سنتی بذر و قلمه دارای محدودیت‌های فراوان و حتی گاهی غیرممکن می‌باشد. روش‌های نوین کشت بافت، به ویژه جنین زایی رویشی، جایگزین مناسب و مطمئن برای از دیاد این گیاهان به نظر می‌رسد. با استفاده از جنین زایی رویشی، می‌توان به تولید انبوه کلون‌های منتخب و یکنواخت دست یافت. پتانسیل بالای جنین زایی رویشی در تکثیر کلونی سوزنی برگان از مدت‌ها پیش مورد توجه قرار گرفته و از سال ۱۹۸۵ به بعد تأکید بر تغییر از دیاد سوزنی برگان از اندام زایی درون‌شیشه‌ای به جنین زایی رویشی بوده است (Wilson & Thorpe, 1995). برای اولین بار تولید جنین‌های رویشی بالغ که توانایی تبدیل شدن به گیاهچه کامل را داشتند، با استفاده از جنین نابالغ *Picea abies* توسط Hakman و همکاران (۱۹۸۵) با موفقیت انجام شد (Stasolla et al., 2002). بعدها جنین‌های زایشی بالغ و گیاهچه‌های جوانه زده ۱۲ تا ۳۰ روزه نیز به عنوان ریزnomone مورد استفاده قرار گرفتند.

جنین زایی رویشی شامل دو مرحله اساسی القای بافت جنین زا از ریزnomone اولیه و تکامل جنین رویشی از بافت جنین زاست. در القای بافت جنین زا که اساس جنین زایی رویشی را تشکیل می‌دهد، عوامل متعددی دخیل هستند. این عوامل شامل گونه، زنوتیپ، نوع ریزnomone، زمان جمع‌آوری ریزnomone، ترکیب محیط کشت و میزان تنظیم کننده‌های رشد گیاهی می‌باشند (Klimaszewska et al., 2001). هدف از این تحقیق، بررسی تاثیر نوع ریزnomone بر فرآیند القای بافت جنین زا در گونه‌های *P. sylvestris* *P. radiata* *P. nigra* *P. brutia* می‌باشد.

مواد و روش‌ها:

ابتدا با استفاده از جنین‌های زایشی بالغ که در محیط کشت (Gupta & Durzan, 1985) DCR بدون تنظیم کننده رشد قرار گرفته بودند، گیاهچه‌هایی با لپه‌های توسعه یافته حاصل شد. پس از گذشت ۳۰ روز از کشت اولیه، محیط کشت پایه DCR با مقادیر هورمونی ۱۰ میکرومول در لیتر ۲,4-D و پنج میکرومول BA انتخاب شد و قطعات ساقه و لپه با استفاده از تیغ اسکالاپل به طول ۱۰ میلی‌متر جدا شد و به صورت جداگانه در هر پتری، هشت عدد از قطعات ساقه یا لپه و نیز هشت عدد جنین زایشی بالغ با اندازه‌های ۱۰ میلی‌متر کشت شد و در نهایت بافت القا شده از سه ریزnomone مختلف (جنین، قطعات ساقه-چه و قطعات لپه گیاهچه ۳۰ روزه) با هم مقایسه شد. پتری‌دیش‌ها در اتفاق رشد با میانگین دمای روزانه $25\pm1^{\circ}\text{C}$ و میانگین

دماه شب $19\pm1^\circ$ و در تاریکی نگهداری شدند. این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی و با سه تکرار انجام شد. اندازه‌گیری بافت‌های جنین‌زا ۴۰ روز پس از کشت اولیه انجام شد. جهت ارزیابی القای بافت جنین‌زا، بزرگترین قطر بافت اندازه‌گیری و با واحد میلی‌متر به عنوان اندازه واقعی، یادداشت برداری شد. ارتفاع بافت با استفاده از چهار سطح (۰، ۱، ۲ و ۳) اندازه‌گیری و بر این اساس نمره‌دهی شدند و حاصل ضرب این دو داده به عنوان سطح مقطع بافت معروفی شد.

نتایج:

پس از گذشت ۲ هفته از زمان کشت ریزنمونه، اولین علائم القای بافت جنین‌زا از ریزنمونه گونه‌های *P. brutia* ظاهر گردید و پس از آن القای بافت در دیگر گونه‌ها نیز انجام گرفت. بر اساس مشاهدات میکروسکوپی و تطابق آن با نتایج دیگر محققین، می‌توان گفت که بافت جنین‌زا در حقیقت مجموعه‌ای از توode‌های پیش‌جنینی بود. این توode‌های پیش‌جنینی از تعدادی سلول مریستمی بهم فشرده در راس توode و سلول‌های طویل سوسپانسور به دنبال آن تشکیل شده و در مجموع دارای ساختاری رشته‌ای و میله‌مانند بودند (شکل ۱).

شکل ۱- مراحل القای بافت جنین‌زا از جنین زایشی بالغ کاج بروسیا (*P. brutia*)

(A) جنین بالغ کشت شده در محیط جامد، (B) بافت نیمه شفاف جنین‌زا، (C) تصویر میکروسکوپی توode جنین‌زا (بزرگنمایی $400\times$). نتایج تجزیه واریانس القای بافت جنین‌زا با استفاده از ریزنمونه‌های متفاوت در گونه‌های مختلف، نشان داد که این فاکتورها بر مقدار القای بافت جنین‌زا، دارای اثر معنی‌داری بودند (جدول ۱). بدون درنظر گرفتن نوع ریزنمونه، از نظر القای بافت جنین‌زا می‌توان گفت گونه *P. brutia* بیشترین و گونه *P. sylvestris* کمترین مقدار القای بافت را داشتند (جدول ۲).

جدول ۱- تجزیه واریانس اثر نوع ریزنمونه و گونه بر القای بافت جنین‌زا

منبع تغییرات	درجه آزادی	میانگین مربوط صفات
گونه	۳	۵۸۰/۷۸**
ریزنمونه	۲	۱۰۱/۱۷**
گونه بر ریزنمونه	۶	۶۳/۷۳**
خطا	۲۴	۴/۰۶
CV		۸/۶۱

**: معنی‌دار بودن اثر نوع ریزنمونه و گونه در سطح ۱ درصد

بررسی اثر نوع ریز نمونه بر القای بافت جنین‌زا نشان داد که قطعات کوتیلدون بیشترین توانایی را در تولید بافت داشته و جنین و قطعات هیپوکتیل بافت کمتری تولید نموده و از این جهت با هم تفاوت معنی‌داری ندارند (جدول ۳).

جدول ۳- اثر نوع ریزنمونه بر القای بافت جنین زا

سطح مقطع تخمینی بافت	شاخص ریزنمونه
۲۶/۶۹ a	Cotyledon
۲۱/۲۰ b	Embryo
۲۲/۳۲ b	Hypocotyl

حروف غیرمشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی‌داری با هم دارند.

جدول ۲- اثر نوع گونه بر القای بافت جنین زا

سطح مقطع تخمینی بافت	شاخص گونه
۳۳/۲۲ a	<i>P. brutia</i>
۱۹/۲۷ c	<i>P. nigra</i>
۲۶/۲۱ b	<i>P. radiata</i>
۱۴/۹ d	<i>P. sylvestris</i>

حروف غیرمشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی‌داری با هم دارند.

بحث:

به طور کلی، هرچه ریزنمونه جوان‌تر باشد، القای بافت جنین زا راحت‌تر صورت می‌گیرد، زیرا در بسیاری از سلول‌های ریزنمونه جوان، خاصیت جنین‌زا بی و وجود دارد ولی در ریزنمونه‌های تهیه شده از درختان بالغ، تعداد سلول‌های مستعد القای بافت جنین‌زا، کاهش می‌یابد. بیشتر موقوفیت‌ها در جنین‌زا بی رویشی خصوصاً در جنس کاج، با استفاده از کشت جنین نابالغ گزارش شده است. Attree و همکاران (۱۹۹۰) گزارش نمودند در گیاهچه‌های *P. mariana* و *Picea glauca*، توئانایی القای بافت جنین‌زا با افزایش سن گیاهچه کاهش می‌یابد. Lelu و همکاران (۱۹۹۰) با قرار دادن لپه‌های گیاهچه *Picea abies* به مدت یک هفته در معرض محیط کشت جوانه‌انگیزی قبل از قرار دادن آنها در محیط کشت القای بافت جنین‌زا، مقدار القای بافت را تا ۱۰ برابر افزایش دادند. Ishii و همکاران (۲۰۰۱) با استفاده از قطعات ساقه‌چه گیاهچه *Chamaecyparis obtusa* موفق به تولید گیاه از طریق جنین‌زا بی رویشی شدند. Van Ramarosandratananam و Staden (۲۰۰۵) جنین‌زا بی رویشی را در *Picea abies* با استفاده از قطعات جنین‌زا بی رویشی بالغ بررسی و بیشترین مقادیر جنین‌زا بی رویشی را از قطعات لپه گزارش نمودند.

منابع:

- Ishii, K., Maruyama, E. & Hosoi, Y. (2001). Somatic embryogenesis of Japanese conifers, *Molecular Breeding of Woody Plants*, 297-305.
- Klimaszewska, K., Park, Y. S., Overton, C., Maceacheron, I. & Bonga, J. M. (2001). Optimized somatic embryogenesis in *Pinus strobus* L. In *Vitro Cellular & Developmental Biology-Plant*, 37, 392-399.
- Stasolla, C., Kong, L., Yeung, E. C. & Thorpe, T. A. (2002), Maturation of somatic embryos in conifers: morphogenesis, physiology, biochemistry, and molecular biology. In *Vitro Cellular & Developmental Biology-Plant*, 38, 93-105.

The effect of explant on embryogenic tissue induction in four pine species (*Pinus L.*)

Abstract

In this survey, the amount of embryogenic tissue induction in species *Pinus brutia*, *P. nigra*, *P. radiata* and *P. sylvestris* has been studied using explants of mature zygotic embryo and pieces of cotyledons and hypocotyls of plantlets. The embryogenic tissue induction phase was performed using culture medium DCR and plant growth regulators (BA & 2,4-D). Embryogenic tissue was measured in 40th day after the initial culture. After explants culturing into the Petri-dishes containing solid tissue culture, all of the Petri-dishes were maintained in darkness at 25°C. After two weeks, the first signs of embryogenic tissue induction were observed. The obtained results showed the significant effect of explant and specie on the amount of embryogenic tissue induction. Without considering the explant type, the best results were obtained from *P. brutia* and the least results from *P. sylvestris*. Also, the most amount of embryogenic tissue induction was obtained using cotyledon explants.

Keywords: Embryogenic Tissue, Mature Zygotic Embryo, Explant, Culture Medium and *Pinus L.*